

Československý týdeník - Ev Tschechoslowakische Wochenzeitung - Europa

EVROPSKÉ LISTY: Vychází každé pondělí • Vydává a tiskne: Universum
Sokol Publication, Inc. • Vedoucí redaktor: Josef Martinek
Evropský redaktor: Václav Hora • Adresa redakce:
FK, D-6 Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

EVROPSKÉ LISTY: Erscheint jeden Montag • Herausgeber: Universum
Sokol Publ. Inc. • Chefredakteur: Josef Martinek • Redakteur für
Europa: Václav Hora • Anschrift der Redaktion:
FK, D-6, Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

GEGRÜNDET 1874 (New Yorkské Listy) • MONTAG, den 21. APRIL 1975 • FK, D-6 FRANKFURT/M. 70, POSTFACH 70 0254 • Nr. 16.

Vzpomínka na železnou oponu

Jan Beneš

Nadechází dny, ve kterých se bude, zvláště pak v Evropě, tuze vzpomínat. Bude se vzpomínat konce války, emigranti dostanou v Československu zase jednou amnestii podmíněnou kajením návratem, a historie bude dostávat tvář jaké by se pamětník nenadál. Celkem však lze říci, že se bude vzpomínat právem. Víry na to, že porážkou Hitlerovu se svět vrátí do věku nevinnosti.

Počátkem března uplynulo výročí, na které nebylo vzpomínuto, celkem neprávem. Nebylo sice natolik kulaté, jako ta tři desetiletí mezi květnem 1945 a květnem 1975, ale zato to bylo výročí události, která se snažila naznačit, že porážkou Hitlerovu jsme stavu nevinnosti nedosáhli.

Dne 5. března 1946 obdržel Winston Churchill jeden ze svých čestných doktorátů. Bylo to ve Fultonu, a velký Winston tam při projevu použil poprvé výraz železná opona. Přesně téhož 5. března 1946 se čirou náhodou jedno-

tily v Československu dělnické odbory do podoby, v jaké měly být použity v únoru 1948. Muž, kterému se nelíbil mír s Hitlerem a vysloužil si tím titul válečného šváce, který mu laskavě udělovali po dr. Josefu Goebelsovi i komunisté, tehdy ve Fultonu kromě jiného řekl:

Od přístavu Stettin na Baltickém moři, až k Terstu na moři Adriatickém byla napříč kontinentu spuštěna železná opona. Za tímto předělem zůstala stará evropská hlavní města států střední a východní Evropy. Varšava, Berlín, Praha, Vídeň, Budapešť, Bělehrad, Bukurešť a Sofie. Všecka tato města i se svými obyvateli nejen že podléhají sovětskému vlivu, ale také nemají většího dohledu Moskvou. Jistě to není ona srobová Evropa, za kterou jsme bojovali. Nemohu věřit, že by přáním Ruska byla válka. Ale to, co si Rusko přeje, to je o-rove války, to je nekonečné rozšíření jeho moci a jeho do-klitín.

V Evropě pracovala tehdy v roce 1946 už akce UNRRA, z polí pod Moskvou ještě nebyly odklizeny trosky německých strojů sestavených tam za války britskou municí, připadně trosky letadel, která tam Británie dodala, když Moskvě hrozila katastrofa. Vojska Ukrajinského frontu vyzbrojená tanky typu Sherman pravděpodobně ještě nebyla přezbrojena. Rudá armáda se dopravovala výhradně jeepy, třítunkami Studebaker či GMC a vozy Dodge si získaly přezdívku Dočka, což je rusky dcera. Nicméně Winston Churchill až příliš zřetelně věděl o čem hovoří. Dokonce lépe než mnozí ti, kterých se to, o čem hovořil týkalo.

Železnou oponu jako terminus technicus potíral Jan Masaryk, a skoro týmiž slovy jako o dvaadvacet let později formuloval vztah Československa a SSSR Josef Smrkovský (před srpnem), ho už v roce 1946, do oči západním reakcionářům, formuloval nár.

(Pokrač. na str. 7)

Kladivo a kovadlina

Ferdinand Peroutka

Když americký zahraniční ministr Kissinger se vydával na svou zatím poslední cestu na Střední východ, aby zprostředkoval mír mezi Araby a Izraelem, bylo řečeno, že buď to se jeho posláním podaří anebo se neví, co bude. Vrátil se bez úspěchu. Bylo by neinteligentní obviňovat jeho nebo některého jiného jedince z toho, že se nepodařilo uhladit, zkrátit jeden z větších, hluboko založených pohybů dějin. Ale neví se, co bude.

Kissinger obrátil své hlavní úsilí k Egyptu, kde podle některých známek bylo možno očekávat nejméně uvažování. Klíč a umírněnost řeči vskutku při jednání byly, ale zároveň bylo i něco jiného. Někteří snad — proti pravděpodobnosti — očekávali, že Egypt sice bude mít na zřeteli hlavně své vlastní zájmy, ale zároveň vyjedná mír za všechny Araby. Jestliže dlouhé jednání něco prokázalo, tedy to, že Egypt nechce nebo nemůže vystoupit z arabské fronty a jednat jen podle své vlastní vůle a potřeby. Ostatně, jaká je vlastní vůle Egypta? O tom dlouhé jednání nejednalo jasno. Byly náznaky, které neopravňují k žádné míře optimizmu. Během jednání egyptský zahraniční ministr veřejně promluvil a řekl, že na padesát let má být zakázáno stěhování Židů do Izraele. Komu jinému bylo by možno uložit takový závazek jako státu zbavenému samostatnosti?

Podle rozšířeného úsudku Izrael nabízí příliš málo útupků. Ale i kdyby nabízel útupky větší nebo největší, nepomohlo by to, jak se musí zdát. Egyptští vyjednávači houževnatě trvali na tom, že se nezřeknou "stavu bojovnosti" proti Izraeli, i kdyby dostali zpátky celou Sinai. Co znamená ujednat mír, ale zároveň zachovat bojovnost? Co jiného než tolik, že věci ještě nejsou pokládány za skončené, že bojovnost si klade ještě nějaký další úkol? Bývalý egyptský diktátor Nasser se vyjádřil: "Samá existence státu Izrael je útok". Kdyby Egypt ane to-

ho se drželi, jak snadno by jim bylo říci kteréhokoli roku, měsíce nebo dne, že se jen brání, jestliže mobilisují a vysílají své vojsko do boje? Přes dlouhé vyjednávání skutečný poměr současného Egypta k Nasserovu výroku nebyl odhalen.

Profesionální političtí analytici se zamyslili nad světovou situací a podali tento posudek: malý stát sám nemůže odolat útoku státu velkého. To je přesné zjištění skutečností, a patrně k tomu ani nebylo třeba odborníků. Nebyla proti této thésí vznesena žádná námitka. Nebylo by divu, kdyby svět čekal odpověď na tento zjištěný fakt. Avšak z nějakých důvodů odborníci se varovali na to odpovědět, něco doporučovat. Tak tedy je to takové: malý stát neodolá útoku státu velkého — jak bude svět vypadat za deset let?

Malý stát může odolat náporu státu velkého za jedné podmínky: jestliže je členem dostatečně silné koalice. Arabů je padesátkrát víc než Izraelitů, a mají zdroje suro-

vin, jež stát Izrael nemá. A jak každý může vědět, za Araby stojí sovětské Rusko. Dohromady nějakých třista-padesát milionů proti půl-druhému milionu. Československo vzniklo za pomoci a pod ochranou vítězné koalice z první světové války. Dvakrát pak bylo rozděleno, obsazeno a mučeno, když tato koalice se rozpadla — nebo ztratila vůli. Je Izrael členem nějaké dostatečně silné koalice? Ví se, že je pod ochranou Ameriky, ačkoli to není zajištěno smlouvou a není známo, jak daleko by šla americká pomoc v případě nejkritičtějších.

Bude na světě více nebo méně malých, i nejmenších států než dnes? K malým státům má sovětské Rusko svůj vlastní poměr: z určitého hlediska je miluje. Kde v nějakém státě se objevují odštědivé snahy, kde část obyvatelstva by se chtěla odtrhnout a založit svůj vlastní stát, sovětské Rusko je pohotovo se svými sympatiemi. Bylo by dobře rozdělit Jugo-

(Pokrač. na str. 3)

UPOZORNĚNÍ ČTENÁŘŮM

V zájmu zlepšení služby odběratelům přistoupilo vydavatelství evropského vydání Amerických listů k podstatné reorganizaci, která zabezpečí přeměnu obsahu samotných novin a umožní lepší styk čtenářů s redakcí a naopak. V neposlední řadě pak kvalitní obsah samotných novin, u něhož z nich skutečně evropské listy, jak se od nynějška jmenují. Naše odběratelé upozorňujeme především na to, že pan Miroslav Fikera není více redaktorem evropských (amerických) listů a nemá nadále s těmito novinami nic společného. Neposílajte proto na jeho jméno a bývalou adresu evropské redakce AL žádné předplatné a neobracujte se na něho o novin se týkající informace. Na přechodnou dobu budete dostávat evropské listy letecky přímo ze Spojených států. Na straně 3 najdete další informace. Jméno jistě, že kvalitnější obsah i obsahu evropských listů oceníte a děkujeme Vám za doavadní přiznání. Vydavatelstvo EL

HAVEL PÍŠE HUSÁKOVÍ

Václav Havel, potlačený český spisovatel, dobře známý svými dramaty i na Západě napsal Gustávu Husákovi otevřený dopis. Jeho kopie (dopis má osmadvacet stran) dostali doporučené někteří západní novináři v Praze. Hlavním obsahem Havlova dopisu je konstatování, že komunistické státně-policejní metody vedou k duchovní a mravní krizi Československa. Že dojem zdánlivě spokojenosti obyvatelstva s režimem je důsledkem strachu, živého "všudypřítomnou a všemocnou státní policii", že moderní způsoby násilí, jako například zbavování občanů jejich povolání, jsou sice je-mnější než mučení anebo popravy, že však, nicméně, "existuje tento systém exi-stenčního tlaku, který totálně obklopuje celou společnost a každého občana."

Dopis Václava Havla, jenž byl jedním z nejvášnivějších stoupenců Dubčekových reforem a dnes je "samizdatovým" autorem, je nejprudší otevřenou kritikou režimu v posledních letech. Bude zajímavé sledovat jeho reakci.

HLAS BRITSKÉHO LIBU . . .

Bouřlivé demonstrace Britů při návštěvě nejvyššího sovětského odborářského představitel Šeljepina, které vedly k zkrácení jeho britského pobytu, způsobily víc než jen nervozitu anglických odborových hostitelů, kteří Šeljepina, dříve hlavu KGB, k pobytu pozvali. Šeljepin byl právě uvolněn z funkce generálního tajemníka sovětských odborů, prý, jak uvádí sovětský rozhlas, "na vlastní žádost".

O ČESKOSLOVENSKU

Pomoc ženám

V Praze se prodlužují obchodní hodiny, aby si zaměstnané ženy mohly nakoupit po zaměstnání a také o sobotách beze spěchu. Většina potravinářských prodejen bude nyní otevřena do sedmi hodin, dále budou otevřeny také sběrný šatstva a prádla, prodejny textilu a oděvů. Dochází k novince i ve zdravotní službě: obvodní a zubní lékaři budou teď ordinovat do sedmi večer. Dále budou otevřeny i spořitelny a v některých dnech budou večerní hodiny pro strany i na národních výborech a dalších úřadech. Účelem není zpoždění života pracujícím, zejména ženám, ale nezbytnost upevnit pracovní morálku. Dosud se všechny výše jmenované "akce" musely provádět v pracovním čase.

Divadlo Drak

z Hradce

V Curychu vzbudil v dubnu zaslouženou pozornost zájezd kočkového divadla Drak z Hradce Králové. Čeští umělci Zdeněk Říha, Jiří Vysoký a Jana Černíková se představili publiku jako kočovní komedianté nejdříve přímou hrou na ulici. Uvedli zde hru o zamilovaném Petrušce ze staroruských jarmarečních her, dále "Eulenspiegel" a pro děti pohádku o princezně s ozvěnou.

Čeští umělci v Curychu

Na jevištní výpravě a návrhů kostýmů pro hru Carla Zuckmayera (kdysi německého emigranta ve Švýcarsku a v USA) "Krysař" se podíleli dva čeští umělci z Prahy, manželé Zbyněk Kolář a Radoslava Kolářová. Hra byla uvedena v Curychu. Radoslav Kolář pracuje v Divadle na Vinohradech a své scénické návrhy uplatnil dosud v řadě zemí, od Moskvy přes Benátky po Mexiko. V Havaně se podílel na Čapkově "Matce". V německých mluvčích zemích nejraději spolupracuje s režisérem Leopoldem Lindtbergem. V roce 1970 obdržel jako první v scenografii medaili Josefa Kainze za návrh pro Liniovou hru "Ubohý, starý Fritz" hranou ve Vídni.

Nejvyšší cenou

Premio Grafico byly významněy československé dětské knihy na známé světové soutěži, která probíhá každoročně na Mezinárodním veletrhu dětské knihy v italské Bologni. Z 256 titulů knih ze 17 zemí byly významněy tři československé — hlavně za grafickou úpravu a ilustrace.

Spisovatel starostou Židovského města

Pražská židovská obec zvolila si demokratickým způsobem svého čestného starostu Židovského města pražského, který byl dokonce schválen ministrem kultury. Je jím spisovatel František Kafka, známý svým autobiografickým zpracováním životů z vyhlazovacího ghetta v Lodži "Krutá léta". František Kafka psal eseje, rozhlasové pořady o Franz Kafkově, Franz Werfelovi a Thomasu Mannovi i překládal jejich díla. Max Brod jej kdysi nazval "Franzem Kafkou Druhým." V zahraničí se stal známým vyprávěním o Rabi Löwovi, Golemovi aj.

Waldheim v Praze

Na pozvání ministra zahraničí Československé republiky Bohuše Cháňoupka navštívil Prahu generální tajemník OSN Kurt Waldheim. Věrný podporovatel sovětské politiky v OSN, Waldheim je ve východních zemích oblíbeným hostem. Československo navštívil už předtím, v roce 1973.

Zlepšení zásobování?

Nová velkopekárna v Praze-Michli, která zatím peče ve zkušebním provozu chléb, — zahájila, rovněž zkušebně — práci linky na výrobu pečiva. V normálním provozu, to jest, plánováno od června, má vyrábět 600 metrických centů chleba a 600.000 kusů jemného a bežného pečiva denně.

Rekultivace půdy

nastane v sokolovském hnědouhelném revíru v letech 1975 až 1986. V okresech Sokolov, Cheb a Karlovy Vary bude za tu dobu vynaloženo na rekultivaci půdy dvacet milionů korun. Zemědělcům bude vráceno 1057 hektarů půdy, lesnímu hospodářství 853 ha, vodnímu hospodářství 10 hektarů.

Po pětihodinovém letu

z Kuvajtu přistálo v polovině dubna na Ruzyňském letišti v Praze letadlo Boeing 707 společnosti Kuwait Airways Corporation. Byl to zahajovací let pravidelné letecké linky, která se otevřela mezi Kuvajtem a Prahou. Československo je první zemí za železnou oponou, kam začala tato společnost létat.

Čs. výstava v Německu

Jako konkrétní výsledek návštěvy západoněmeckého ministra zahraničních věcí Genschera v Praze má být v Düsseldorfu otevřena velká československá obchodní a průmyslová výstava od 20. května do 8. června 1975.

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

"Od krizového období uplynulo již šest let. Šest let poctivě a usilovně práce komunistické strany a drtivě většiny občanů naší republiky. Těchto šest let ukázalo, že principiální politika KSČ přináší své ovoce. . . . Neděláme si však iluze, že by se

NOVÁ TURECKÁ VLÁDA

V Turecku se vytvořila nová konservativní vláda ministerského předsedy Süleimana Demirela, který musel z tohoto úřadu před čtyřmi roky odstoupit. Prezident Fahri Korutürk, bývalý vrchní velitel námořnictva, schválil složení 30ti členného kabinetu. Tim se učinil rozhodující krok k řešení vládní krize, která začala v září minulého roku nečekanou rezignací ministerského předsedy Bulenta Ecevíla. Získali Demirel většinu při parlamentním hlasování o důvěře, bude prvním předsedou turecké vlády, který se vrátil do úřadu po té, co ho sesadili velitelé branných sil.

Nová vláda jistě nezmění politiku Turecka v kyperské otázce, kde se může opírat o široký souhlas obyvatelstva. V prvním programovém prohlášení žádá koalice pro Kyperskou federaci, která by zaručila politickou jednotu ostrova při současně autonomii turecké a řecké národnostní skupiny.

Ve 450 členném Národním shromáždění má Demirelova Strana spravedlnosti 149 mandátů. Hlavní opoziční skupina, Republikánská lidová strana sociálně demokratického typu, má 187 křesel. Pravicová Demokratická strana je v Národním shromáždění zastoupena 31 poslanci. Na odporu této strany ztroskotat po posledních všeobecných volbách roku 1973 Demirelův pokus vytvořit koalici konservativních stran.

K dalším bodům programového prohlášení nové vlády patří potírání komunismu v Turecku, boj proti inflaci, úsilí o hospodářský růst a důslednější uplatňování zásad sociální spravedlnosti. Demirel řekl v rozhovoru s novináři, že si Turecko přeje mít nadále dobré vztahy ke Spojeným státům, ale se zřejmou narážkou na dočasné přerušení amerických vojenských dodávek zdůraznil, že přátelství musí být vzájemné.

kontrarevoluční síly smířily se svou prohrou a vzdaly se svých záměrů. — Snaží se nějak přechkat dobu, postupně znovu získat pozice a vliv, formovat novou garnituru a sít s pomocí kapitalistického zahraničí i různých opozičních, kariéristických a asociálních živlů doma způsobovat škody socialistickému zřízení a připravovat půdu pro nové kontrarevoluční vystoupení, jakmile by se jim jen naskytla příležitost. — Tato slova byla pronesena soudruhům V. Bilákem před více než dvěma lety na zasedání ÚV KSČ v říjnu 1972. Nelze však na ně zapomenout. Pozůstatky pravicového oportunistu a revizionistu přežívají také ještě v myšleních některých lidí a uvedené ideologické působení ze Západu je podporuje. Projevují se zejména v pozůstatcích vlivu nacionalismu, antisovětského, masarykismu a mamloušáctví. Proto i proti nim musí naše ideologická práce bojovat. . . .

Maloměstství se projevuje v mnoha směrech. Jedním z jeho projevů je spotřebitelský přístup některých lidí k socialismu, ke společnosti, k životu a druhým lidem. Jeho základním rysem je povyšování osobního hmotného prospěchu na základní hodnotu života. A pokud je to mož-

né, dosahování tohoto osobního hmotného prospěchu parazitním způsobem, na úkor společnosti nebo druhých lidí. Příkladů bychom mohli uvést celou řadu: Přijímání a často i vymáhání úplatků za služby, které vyplývají z vykonávané práce nebo náplně práce, za což je pobírán řádný plat nebo mzda. Kšeftaření. Prodávání nedostatkového zboží pod puilem jako protihodnota za jiné "poskytnuté zboží." Fušky za pomoci materiálu "ušetřeného" v zaměstnání.

Náboženství je v socialistické společnosti jedinou nemarxistickou, marxismu-léninismu cizí ideologií, která má legální možnost šíření. Socialistická společnost zaručuje každému občanovi svobodu vyznání. Náboženství je vůči státu soukromou záležitostí, je věcí svědomí každého člověka. . . . Skutečnost, že náboženství je soukromou věcí každého občana ve vztahu ke státu, však v žádném případě neznamená, že náboženství je i soukromou věcí členů strany. . . . Nemůžeme být proto lhostejní k tomu, že někteří členové strany podléhají vlivu náboženských předpokladů a negativně tím ovlivňují výchovu svých dětí. — Miroslav Šelc o ideologické práci v Životě strany č. 4/73. —

Sdělení redakce a administrace

Vzhledem k lepšímu zabezpečení dodávání Amerických listů rozhodlo se vydavatelství v New Yorku přenést evropskou redakci a expedici AL do Frankfurtu nad Mohanem. V budoucnosti budou AL vycházet pod novým názvem EL — Evropské listy jako evropská mutace Amerických listů. Veškerou korespondenci v Evropě a také platby za EL je možno okamžitě předávat na níže uvedenou poštovní schránku a konto.

Nová evropská adresa: FK, D-6 Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254. Platit můžete:

• bankovním převodem v Německu nebo z ciziny na adresu: Frankfurter Kurier, Konto Nr. 64 00 220, Commerzbank, 6 Frankfurt/M. 90, Gräfr. 85. Připíšte účel platby: EL

• červenou poštovní poukázku (z ciziny mezinárodní) na adresu: FK, 6 Ffm 70, Postfach 70 0254 s udáním poštovního šekového konta, tedy: Postscheckkonto 3281 90 — 608, Postscheckamt Frankfurt.

• v Německé spolkové republice lze též platit zelenou složenkou "Zahlungsschein" (čistou obdržíte zdarma na každém pošt. úřadě) a vyplátte ve všech dílech: nezapomeňte účel platby: EL na číslo Postscheckkonta 3281 90-608, Postscheckamt Frankfurt/M. a adresu FK, 6 Ffm 70, Postfach 70 0254.

• ve Švýcarsku můžete zatím platit odesláním poštovní poukázky na konto 80 — 898 s udáním "z. G. Americké listy"

• převodem z banky na: Schweizerischer Bankverein, Fil. O. Bestras, 8033 Zürich s poznámkou "z. G. Americké listy P5-622-690".

Roční předplatné (32 čísel) činí

v Německé spolkové republice DM 46, pololetně DM 23, čtvrtletně DM 11 30

ve Švýcarsku ročně SFr. 50.00, pololetně SFr. 25.00, čtvrtletně SFr. 13.00

v jiných zemích v příslušném přepočtu v jiné měně

ZAJÍMÁTE SE O DĚNÍ V ČESKOSLOVENSKU? ZAJÍMÁ VÁS, CO SE DĚJE VE SVĚTĚ?

Čtete anglické, německé, francouzské nebo jiné jazykové časopisy. Zjišťujete, že doba, kdy věnovaly dobré místa Československu, pominula, ale jistě není to škoda. Ta malá země v srdci Evropy nejenže byla, ale stále je bohatým, místerním světa a jeho svědomím. Podrobné informace o událostech v Československu z hlediska rámce mezinárodního dění, informace leckdy unikátní, které v žádném jiném tisku nenajdete, přináší pravidelně náš týdeník. Není-li vám osud bývalé vlasti lhostejný, stanete se členem Amerických Listů.

Zde odstříhnete a zašlete na adresu: EVROPSKÉ LISTY,

FK, D-6, Frankfurt M. 70, Postfach 70 0254. Přiláskují se za odběratele "Evropských Listů" a předplatné zaplatím poštovní složenkou (celoroční, pololetní, čtvrtletní. Nehodící se škrtněte. Roční předplatné S. Fr. 50.00, pololetní S. Fr. 25.00, čtvrtletní S. Fr. 13.00 nebo počet v jiné měně. Předplatné je možno uhradit i šekem nebo money order.

Jméno: Adresa:

Kladivo a kovadlina . . .

Protivná třicítka

(Dokončení ze str. 1)

slaví na tři kusy, na Srby, Chorvaty a Slovince; Belgií na Vlasy a Valony; Kanadu na anglosaskou a francouzskou část. Německo už bylo rozděleno. Ideál sovětů je srozumitelný: necht' existuje tříst' malých států a státčků a vedle nich, nad nimi, jednotný ruský kolos.

Když instituce Spojených národů byla zakládána, zdávalo se, že malé státy budou pod její ochranou, že Spojené národy byly k tomu vytvořeny a žádný jejich úkol není větší. Pokud Israele se týká, věci se vyvinuly v opak, a Spojené národy, ovládané většinou Třetího světa, usilují o zhanobení, o bojkot, o nebytí Israele. Na straně Israele pevně stojí jen Amerika a z nějakých důvodů Brazílie a Peru. Právě se ukázalo, že generální sekretář Spojených národů pan Waldheim nevidí jinou možnost než sloužit většině. Je to těžká služba pro toho, kdo chtěl ve své mysli udržet text základní charty Spojených národů. Severní Vietnam proniká do území Jižního Vietnamu, vznikla panika obyvatelstva, a pan Waldheim, předpokládáme, že utrápený pan Waldheim, učinil několik poznámek, které asi představují vrchol toho, co ve Spojených národech nikdy nemělo být řečeno. Amerika vyslala do Vietnamu několik letadel, aby odvezly aspoň děti z území pravděpodobně nyní pekelného, a požádala generálního sekretáře Spojených národů, aby tuto humanitní akci vzal pod svou ochranu. Pan Waldheim si počínal, jakoby ho někdo vyzval vzít do ruky rozžhavené železo. Odpověděl ne jinak než takto: "Je válka, a jedna strana okupovala část území a neschláš s vaší žádostí, a to je velmi politicky obtížný problém. Není v zájmu Spojených národů mluvit se do těchto politických otázek."

Nelze tomu naslouchat jinak než s úžasem. Vypadá to, jakoby generální sekretář Spojených národů věřil, že instituce, jež ho zaměřinává, byla

vytvořena pro řešení jen harmonických problémů. Ovšem že vzniká "velmi obtížný politický problém", jestliže jeden stát vpadne na území státu druhého. Ale dosti dlouho se mělo za to, že Spojené národy byly vytvořeny právě pro takové obtížnosti. Hitler obsadil Rakousko — to vytvořilo velmi obtížný politický problém, poněvadž Hitler — jako Severní Vietnam — nesnášel kritiku. Obsadil Československo — to opět vytvořilo velmi obtížný politický problém. Na konci vznikl ten největší politický problém: Hitler byl malým záměklí celý ostatní svět. Úkolem Spojených národů zdálo se být, aby takové politické problémy nevznikaly, a vzniknou-li, aby byly řešeny autoritou této instituce. Místo toho slyšíme, že úkolem instituce je se jim vyhnout. Ale naše téma je Israel. Je otázka, zda všechno, co by Arabové proti Israele měli kdy podniknout, bude v salonech Spojených národů pokládáno za nic jiného než za "velmi obtížný politický problém".

Malý národ sám neodolá tlaku národa velkého . . . Kambodža jistě a Jižní Vietnam pravděpodobně podlehnou koalici, která se proti nim vytvořila v Ázii. Bude zbývat Tajsiko. Tu opět: malý národ sám neodolá? Co vyroste tam, kde žily národy, jež samy nemohly odolat?

Jakési váhy ustavičně váží, a reputace národů a států klesá nebo stoupá. Úpadek vůle nebo sebevědomí nebo organizační síly budou nevyhnutelně zpozorovány a obzraz světa, také nevyhnutelné, bude se podle toho měnit. Kde jedna koalice se rozloží, druhá nabude větší síly. Smlouvy se uzavírají, když strany cítí, že je mezi nimi rovnováha moci. Jestliže by jedna strana zesílila a druhá oslábila, smlouva začne být vlnatá. Sověty už třetí rok se domnívají, že mohou zádat, aby převaha jejich moci byla uznána a smlouvy podle toho korigovány.

V tomto proměnlivém světě jsou dvě zatímní stálosti —

arabské vědomí, že je vynáší vlna dějin, a israelská odhodlanost vystavit se i největší zkoušce. Žádné vyjednávání nevymluví Arabům jejich přetrvávající dynamismus. Vůbec se zřídka děje, aby některý národ nebo některá skupina vahala sáhnout po tom, co podle svého mínění dostat může. Arabové cítí se podporováni četnými hlasováními ve Spojených národech, která všechna vyznají proti Israele, rozpaky a ústupnosti evropských států před olejovou hrůzou, vrstáním arabského kapitálu do evropského hospodářství. Na druhé straně . . . Jsou přísloví, a jsou jejich kritikové. Příklad praví, že častým bušením kladivo rozbije kovadlinu. Avšak dobrý pozorovatel řekl, že ve skutečnosti mnohem častěji se zlomí kladivo. Může Israel doufat, že zlomí arabské kladivo? Podle všeho to hodlá vyzkoušet. Nynější israelský ministerský předseda Rabin vyhlásil, že Israel nepotřebuje žádné pomoci, aby se ubránil svým sousedům, a že od nikoho nežádá a ani by nepřijal záruku své existence. Neváhal říci, proč. Kdyby Israel si vyměnil sílu, již se domnívá mít, za záruky, pravděpodobně záruky velmocí, vystavil by se jejich náladám, které bývají proměnlivé. Z dějin Československa víme, že tomu tak bývá. Síla Israele je mimo jiné v obhajitelných hranicích, a je nepochybné žádáno, aby se jich Israel zřekl a místo nich přijal slovo garantů. To, pravil Rabin, Israel nebudl udělat.

At' jakékoli jsou jiné stránky tohoto odhodlání, vypadá to jako mužné stanovisko. Má Israel obyvatelstvo, které je schopno jít touto cestou? Po staletí žili Židé v mysli ostatních jako podivné ploučce figury, jimž je souzeno trpět a které to přijímají jako osud. Ale z těch Židů, kteří přežili Hitlerovo pronásledování a pak 30 let boje s Araby, vyrostla mladá, odvážná generace. Někteří říkají: "Nebojíme se nikoho a ničeho." Před stopadesáti lety Heinrich Heine zamýšlel se nad Židy, k nimž sám patřil. Vypověděl všechno, co na nich nenáviděl, ale skončil: "Jsem to tvrdí, tuzí chlapi."

Vůdcové Israele věří, že mají čas, že ještě deset let Arabové nebudou schopni je porazit. K tomu Israel potřebuje hranice, které nejsou snadno zranitelné nebo které skoro neexistují. Je zřejmým cílem Arabů, aby hranice Israele nebyly právě takové. To je nynější scéna. Kladivo a kovadlina.

Jsou některá čísla, která se člověku v určitém časovém období zprotiví. Toto nebezpečí hrozí letos v Československu jinak docela nevinné "třicítce". Jak tomu u číselné řízené propagandy bývá, setkává se občan už po nějakou dobu — a ještě se dost dlouho setkávat bude — s všudypřítomnou připomínkou, že na letošní rok připadá 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Jednotky — nastoupené 9. května na Letenské pláni k slavnostní přehlídce, odpoví na tento stereotypní slogan přesně naučeným pokřikem. "Hurá" se v takových chvílích nese k vládní tribuně vlnami monotonně impozantními.

Leč přestý občan na ono heslo tak hlučně a oddaně neodpovídá. Obsah už z těchto propagačních objektů pro normálního člověka vymizel. Kdyby tomu nebylo právě naopak, mohlo by se dokonce soudit, že jde o reflexovaný trik některého z oněch nepřítelů, jichž vidí táž propaganda na každém kroku na stovky. Že se tu lidem právě chce ono téma zprotivit. Ovšem mnohaleté zkušenosti dokazují, že to by byl právě velký omyl. Že režim — ačkoli jde jakoby sám proti sobě, to všechno myslí vážně, a má k tomu své důvody. Důvody, jejichž původ spočívá zcela logicky právě v předmětu oslav, v jejich jádru: onen velký přítel — který se tu velebí, přesně takovou pompu vyžaduje a jen v ní vidí skutečné potvrzení režimní věrnosti vůči sobě, doklad toho, že všechno jde podle jím určeného plánu. On se tím, na rozdíl od československého občana uklidňuje.

Pak je tu ovšem moment druhý, vážnější a hodný naopak pozorů i všech těch, kteří jsou tou halasnou okázalostí od věci odpuzováni. Před třemi desítkami let skutečně skončilo jedno a začalo jiné období v dějinách světa. Před třiceti lety skutečně skončila válka — která se — daleko větším právem než ta takzvaná "první" — nazývala světová; alespoň ve svých důsledcích, jak už je teď, s jistým odstupem, patrně, mělo tehdejší střetnutí hned několika mocenských středištěk význam daleko důležitější než se mohlo zprvu zdát. Abychom nechodili daleko: ti, kteří v květnu 1945 vítali na náměstích, v ulicích, na dvorcích i na samotách po celém Československu své "osvoboditele", netušili — s dost dobře ani nemohli tušit —, že vítají představitelů nové hegemoniální

politiky: že v tanku, který vyzdvihují na piedestal jako dikuvzdání za svobodu, předjímají vlastně sami pro sebe novou nesvobodu. Pravda je dokonce taková, že ani posádky oněch tanků nevěděly o svém pravém poslání. Jen nejvyšší velmocenské politikové a pár nejotevřenějších hlav si už v průběhu válečného konfliktu povšimlo už probíhající a především nadcházející posunu na mocenské mapě světa. Paradox jde dokonce tak daleko, že ti, kterým bylo — co do tendence, nikoli ještě co do konkrétní — velku jasno, že ani oni nemohli vývoj ovlivnit natolik, že by mohli jeho směřování obrátit či usměrnit.

Druhá světová válka a léta po ní následující rozdělila velkou část světa do rozdílných mocensko-politických táborů, které sice prožívaly různé krize (a prožívaly je dnes a budou je prožívat i zítra); které však v zásadě zastávají protikladná stanoviska v základním přístupu ke společensko-politickým otázkám a dělají všechno pro to, aby je obhájily. Demokratické státy mají zájem na tom, aby se dějiny hýbaly, aby lidská společnost, před níž stojí — z její samé podstaty — velké a těžko zvládnutelné úkoly, postupovala všude, kde je to dnes možné, v nejrůznějších oborech co nejrychleji kupředu; a aby tak zabránila katastrofám, vyplývajícím ze strukturální různorodosti tohoto světa. Moskva — a jí vedený blok — má naopak zájem na tom, aby se v její mocenské oblasti nechýbalo nic, aby byl jednou provždy uznán — jako status quo — onen stav, jehož Sovětský svaz dosáhl svou expanzí v době kolem druhé světové války, to jest před ní, v ní a po ní. Z tohoto hlediska má také Kremel zájem na tom, aby se veškerý světový vývoj řádně kontroloval neboť jinak se nedá všechno uhlídat a především: příliš velký a zjevný pohyb by mohl půsbiti na každlivě na rozhodující oblast evropskou, kde — jak už řečeno — má být pro dlouhá příští léta zachován klid a pokoj.

To je ostatně i smysl nynější velké sovětské — a pochopitelně i československé — kampaně za brzké a opět co nejponípnější ukončení konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Dokonce i tady má být — s apelem na určité sentimentální pocity všech, třeba i vzdálených účastníků — s výhledu využito onoho třicetého výročí skončení druhé světové války. Aby se jako právě u této jubilejní příležitosti ohlédlo, že Evropa drží pohromadě — a to samozřejmě hlavně zásluhou Sovětského svazu, který se tu vydává za dobrého patrona celého kontinentu; ne už jen

(Dokonč. na str. 7)

Ferdinand Peroutka: BUDOVÁNÍ STÁTU

se právě expeduje

Objednávám výtisků I. svazku díla Ferdinanda Peroutky Budování státu.
Přikládám šek (money order) na dolarů.
Jméno
Adresa
Podpis

Objednávám výtisků I. svazku (celkem 5 svazků) díla Ferdinanda Peroutky Budování státu.

Cena jednotlivých svazků \$6.20 včetně pošt.

Cena všech pěti svazků \$26.00 včetně pošt.

Poděkování všem, kteří čehosi vzpomněli.

FERDINAND PEROUTKA

KALNÉ VODY KOLEM ANGLIE

Britští rybáři zablokovali přes 40 přístavů v Anglii a ve Skotsku, protože nemohou konkurovat lacinému dovozu ryb ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství. Blokáda byla pak odvolána zřejmě proto, že britská vláda přislíbila, že se problémem bude zabývat a naznačila, že bude usilovat o změnu politiky Evropského společenství v této otázce.

Je však sotva vlnou politiky Evropského společenství, že byl britský trh zaplaven nabídkou laciných ryb z Polska, Islandu a Norska. Tuto situaci vyvolala spíše změna v konsumu ve Spojených Státech. Většina ryb, dovážených do Spojených Států, tam byla zmrazena a prodávána v balených porcích. Když je však od loňska na trhu dostatek hovězího masa, kupují spotřebitelé v Americe stále víc hovězí. To vedlo k poklesu dovozu ryb do Spojených Států o 24 procent za necelý rok.

Nejvíce to postihlo nečlenské země Evropského společenství, kde jsou ryby jedním z hlavních vývozních produktů. Tyto státy potom

SADAT— SUEZ—

SINAI

Jak jsme už psali, egyptský prezident Sadat prohlásil v projevu před káhirským parlamentem, že pátého června bude otevřen Suezský průplav. Tato vodní cesta byla uzavřena od červnové války v roce 1967. Sadat nepoužil žádných silných slov, ačkoliv mohl dát průchod svému zklamání nad nezdarem posledních zprostředkovacích pokusů amerického ministra zahraničí Kissingera. Tento manévr je určen k prohloubení izolace Izraele. Používání průplavu má velkou důležitost pro průmyslové státy západní Evropy, pro Japonsko, Írán a Saúdskou Arábii. Zároveň je Suezský průplav předním strategickým zájmem Sovětského svazu, jehož plavidla budou nyní této vodní cesty používat na cestě do Indického oceánu. Egyptský prezident zároveň odmítl, aby průplavem projížděly lodě s nákladem pro Izrael, a to přesto, že to Egypt na závěr jednání o odpoutání vojenských jednotek loni v lednu slíbil americkým vyjednávačům.

Kromě toho Káhira prodloužila pořádkovým jednotkám OSN jejich mandát na Sinai pouze o tři a ne o šest měsíců, jak bylo původně stanoveno. K zostření situace na Blízkém východě dojde nyní koncem května — kdy vyprší mandát pořádkovým sborům na Golánské vysočině.

Arabské státy se do té doby budou muset dohodnout na společném postupu, který na začátku června bude schvalovat schůze Arabské ligy v somálském hlavním městě Mogadišiu. Zavraždění saúdského krále Fajsala bylo příležitostí k první výměně názorů na budoucí společné akce. V Rijádu se po smutečních obřadech sešli Sadat — syrský prezident Asád a alžírský prezident Bumedien. — Zatímco se tyto tři představitelé radili, nelenil ani sovětský delegát na ženevské konferenci o Blízkém východě Vinogradov, jenž strávil několik hodin v Jordánsku. Sověti prohlašují už řadu týdnů, že spravedlivé řešení arabsko-izraelských problémů může přinést pouze nová ženevská konference. Ani Jordánsko ani Arafatova fronta za osvobození Palestiny však neprojeví zájem. Spojené státy zatím Arafatovu organizaci neuznávají a Izrael s ní zásadně odmítá jednat. Jakýmsi kompromisním řešením by mohla být společná syrsko-palestinská delegace. President Asád už před měsícem Arafatovi nabídl, že s jeho vojenskými oddíly utvoří společné velení. Příchod společné delegace na jednání v Ženevě by si pak nezádal výslovného uznání Palestinců Spojenými státy, které jsou společně se Sovětským svazem předsedajícím účastníkem jednání.

QUO VADIS,

(Přehled od začátku roku do 9. dubna)

25. dubna má dojít v Portugalsku k svobodným volbám. Rada měších požaduje demokratický tisk na nebezpečí ztráty v zpráva. Někdo nemůže dát uspokojivou odpověď. Říká se Portugalsko do komunistické diktatury socialistického typu se formou "lidové demokracie"? Mnozí nadávají vhodné paralely s porúčejícím Československem. Právnická komunistická strana má boce spout v Portugalsku stále silnější pozice. Ale mnohem silnější má i armádní hnutí, které bez ohledu na výsledky voleb si chce podržet tři až pět let neomezenou kontrolu nad státem. Vůl by neměl rozhodnout zcela nic, mohou být však těsně před zahájením rušení komunistickými akcemi v podobě stávek až puče. V tom případě ale může zasáhnout silná armáda. Portugalská budoucnost závisí od dvou otázek: do jaké míry se komunisté podaří nebo podaří infiltrovat armádu a pokud se jimi armáda nedá ovládnout, zda vojáci skutečně sledují demokratické cíle a předání moci civilistům či jen jinou a v Portugalsku hluboce zakořeněnou vojenskou diktaturu v pondělí osvětlíme. Skuteční průkopníci demokracie přijdou v obou případech zhrátka.

Podíváme se na významnější portugalské události od začátku tohoto roku tak, jak je znamenal světový tisk.

• 21. 1. V Portugalsku je oznámeno, že volby se budou konat v březnu, prezidentské volby na podzim. Pro komunisty mohou volby přinést 10-15% hlasů, levicové skupiny do 4%. Spínola se v časopise Expresso vyslovuje pro nastolení skutečné demokracie. Přivřezence Spínoly, generál Carlos de Melo píše ve své knize pod názvem "Hnutí ozbrojených sil," že návrat k diktatuře je pro Portugalsko nezadržitelné. Knihu mu nechťli tiskáři vytknou. Podle něho jsou charakteristickými znaky Portugalců "mírumilovná zahálčivost, pokora a chybějící rozhodnost, která se projevuje tím, že budou upříčlivě čekat na vůdce, který se s nimi ztotožní, s jejich španělsko-destinovanými potřebami a odebere jim myšlení a rozhodování. Vráti se lidé do staré diktatury nebo přijde nová?" O komunistické agitační na venkově říká vesnický člen KS: "Tito soudruzi přicházejí, postaví se před davy lidí a dlouhé hodiny se zpovídají o svém zatčení a pobytu ve vězení. Přirozené, je správné, když se s lidem objasní, co to bylo za utrpení. Ale proč se lidem raději jednoduchými slovy neobjasní, co to znamená socialismus? Proč se je už jednou konečně ne snaží zbavit stouchu?"

• 6. 2. Pro německý sociálně-demokratický týdeník "Vorwärts" říká ministr zahraničí a generální tajemník socialistické strany Soares: "Musíme spolupracovat s komunisty, ale jejich nejnovější stanoviska jsou v rozporu s praxí politické demokracie. Socialistická strana ji nebude nikdy obětovat předstírané hospodářské demokracii, která by byla státním kapitalismem se socialistickou fasádou". Ze Socialistické strany vystoupilo 176 členů. Vstoupilo 3 000 nových. Podle časopisu vojenských sil je Soc. strana v nastávajících volbách největším favoritem, je nejvíce rozšířena na národním půdě. Podle Soaresa musí být komunisty propagovaná jednotka odbojů rozehnutá dělníky a nikoliv nižšími od státu.

• 7. 2. Tajemník komunistické strany Cunhal odmítl domněnky o "komunistickém puči a jeho přípravě". Ve francouzské komunistické "L'Humanité" vyčetl Soaresovi pokusy o pravicový zvrát; socialisté v Portugalsku chtějí buržoazní demokracii západního vzoru, kde bude vládnout monopolní kapitalismus.

(Charakteristika Cunhala: Tajemník komunistické strany Portugalska (62 let) od r. 1939. Stranu podstatně reorganizoval. Podle jedné strany: inteligentní muž, vynikající taktik, velmi probraný. V sovětské encyklopedii známka o tom, že podporoval pakt Stalin-Hitler. V r. 1919 zatčen v Busacu,

kde se skrýval v ilegali. Ve vězení byl 12 let, z pevnosti se mu podařilo utéci. Dálších 14 let strávil v exilu v Moskvě a v Praze. Přivítal sovětskou invasi do Československa. Nyní prováděné zestrátnění ještě v červenci odmítal). V městě Oporto došlo ke krvavým srážkám proti shromáždění CDS, křesťanskému demokraticko-sociálnímu centru — straně napojené na evropskou křesťansko-demokratickou unii. Srážky vyvolaly levicové skupiny. CDS spolupracovala již s diktátorským Cactanovým režimem. Ministr bez pověření, major Vitor Alves (38 let) prohlásil: "Různé akce, demonstrace a konflikty nejsou nic jiného, než porodní bolesti mladá demokracie."

• 14. 2. Cunhal prohlašuje pro tisk: Volební výsledky by mohly být zfalšovány. Kde by byly tyto nemorální a antidemokratické tendence zjištěny, musí tam být volby prohlášeny za neplatné.

• 19. 2. Levé křídlo důstojníků navrhuje zavést právo veta na neomezenou dobu revolučního procesu. Tím mohou např. vojáci anulovat i výsledky voleb, které by se staly fraškou.

Ve čele vojenského hnutí je sedmičlenná rada, kde nejméně čtyři členové patří za levicové orientované.

Suarez varuje v novinách "Journal de notícias" před nastolením lidové demokracie podle vzoru Chile. "Lidová demokracie by byla důvodem pro pravicový státní puč a následující občanskou válku."

• 21. 2. Die Zeit: "Do pěti minut před dvanáctou mlčel. Pak vystoupil portugalský prezident Francisco da Costa Gomes před televizní kamerou a napomenul extremisty, že "sejít jen nenávidí a násilí i slibují ráj, kterého nikdy nemohou dosáhnout".

(Charakteristika Gomesa: disciplinovaný, inteligentní muž (60 let) s jasnými představami a pevnou vůlí i velkou mílností (k níž však může přispívat vada ve výslovnosti). Netypický důstojník, zvláště pro portugalskou armádu. Těžko by se hledal třicetiletý kapitán armády promující v mateřice, jako v případě Gomesa. V říjnu 1971 jednal v USA).

• 23. 2. Vojáci vypracovávají tříletý plán o 181 stranách a sedmi bodech, který jim má na neohraňčený čas zajistit vliv na civilní vládu (práva na spolumrůhodování o jmenování ministra obrany, prezidenta a kontroly celé vlády). V hospodářské části vydané provizorní vládou za souhlasu důstojníků je vyhlášeno zestrátnění za odškodnění nebo odprodeje akci státu, které si vyhrazuje 51% podíl. Zvláště se jedná o energetický průmysl, petrochemii, hor-

nicství, neolářství a také olej, tabák a zbrojní průmysl.

Autorem celého projektu má být Melo Antunes (dnešní a nový ministr zahraničí), ideolog vojenského hnutí, vidící své vzory v arabských vojenských režimech, oblíbenec Nassira a alžírského Boumediena.

Patří dva vojáci byli vzati do vládního kabinetu na funkce ministra obrany a sociální péče. Mista nebyla již od září obsazena.

• 27. 2. Portugalská státní rada odložila zahájení volební kampaně na 20. března pro nové volební termín 12. dubna. Tak bude volební boj trvat pouhé tři neděle.

• 28. 2. Die Zeit: V Lisabonu existuje skupina mladých důstojníků, která by nejraději už dnes převzala moc a s podporou komunistů zřídila vojenskou diktaturu dle peruánského vzoru. Ale tyto síly jsou v menšině, proti nim stojí konzervativní síly, které horují pro Spínolu a "mlčící většina," která v armádě vidí záruku pro demokracii v nejbližších letech, ale po nich stáhnutí do kasáren. Vliv komunistů bývá přeceňován. Ale Cunhal musí být brán vážně. Zavedení jednotných odborů je jejich nepochybné vítězství. Při nadcházejících volbách mohou dle výzkumu počítat s 27%, křesťanský demokraté s CDS 28% a PPD-Demokratická lidová strana 30%.

• 1. 3. Nový tiskový zákon s platností od 15. 3. zakazuje cenzuru. Přechodně zůstává zákaz pomlouvání demokratických institucí, úřadů prezidenta a Hnutí vojenských sil. Vojenské informace musí být povoleny.

• 3. 3. V Lisabonu tisíce demonstrantů blokuje volební shromáždění PDC — křesťansko-demokratické strany (nezanášející s CDS). Účastníkům se dostalo policejní ochrany, ale přesto mohli budovu opustit až ve 4 hodiny ráno. Mezi policií, vojáky a demonstranty došlo k pouličním bitkám s házením kamenů. Strana byla později zakázána, její generální tajemník a Spínolův příznivec major Osorio zmizel v ústí. Na školách vypukly stávky, drží se stávkové hřídky. Pro 28 tisíc absolventů není umístění. Na univerzitách se už rok regulérně nepracuje.

Suarez varuje ve francouzské televizi před oklešťováním civilní moci jako nebezpečí pro demokracii.

• 5. 3. Die Welt, Daily Telegraph: V novinách píše José de Almeida Arango, generální tajemník liberální strany, podporující Spínolu, který sám utekl do Španělska, že příběh portugalských událostí odpovídá programu, který projednali portugalské komunisty na schůzce v Praze roku 1965. Zde došli k závěru, že nejlepší cesta k moci je infiltrace nejméně poloviny ozbrojených sil. "Když Spínola odstoupil, bylo ve vězení nejméně dva tisíce Portugalců a já měl být mezi nimi. Chci mne obvinít z přípravy vojenského puče, které se nikdy neudály. Cunhal poslal na vojenského velitele Sarraiva 300 návrhů na zatykáni. Současný předseda vlády Goncalves je sám komunist, má číslo legitimace 1062."

• 9. 3. Levicoví extremisté obklíčili policejní kasárna v Setúbalu. Extremisté nejdříve zaútočili na schůzi PPD, která je zastoupena i ve vládě. Za vykríkávání hesel "Smrt maskovanému kapitalismu"

zaměřily export na Velkou Británii a další členy Evropského společenství trhu. Úřední britské a také francouzské kruhy reagovaly tím, že se rozhodly ke státní subvenci pro rybářský průmysl. Britská vláda přispěla částkou 6 milionů 250 tisíc liber. Rybáři si však stěžují, že se tím nevyrovnají ani zvýšené výlohy na naftu pro větší plavidla. Tyto náklady stouply v letech 1972 až 1974 o 250 procent, což znamenalo dvacetiprocentní snížení zisku rybářů.

Jejich požadavky jsou dalekosáhlejší. Chtějí především zákaz dovozu ryb ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství. Státní tajemník Hugh Brown řekl zástupcům rybářů, že takový krok odporuje mezinárodním obchodním stykům. Další možnosti by bylo, že by se zavedla kontrola dovozu ryb. Britští rybáři si dále přejí, aby byla revidována otázka pásma rybolovu. Naléhají na to, aby bylo rozšířeno ze 12 na 50 námořních mil. V jiných zemích se však ozývají požadavky, aby bylo zavedeno pásmo dvou set námořních mil jako takzvaná národní ekonomická zóna. Státní tajemník Brown řekl zástupcům britských rybářů, že mezinárodní fórum vyslechne jejich žádosti. Rybářský průmysl nyní čeká na rozhodnutí konference o námořním právu, na rozhodnutí v otázce pásma dvou set námořních mil.

PORTUGALSKO . . ?

zapálili vlajky a plakáty. Při obléhání došlo ke střelbě, policie tvrdila, že nestřílela. Jeden demonstrant zastřelena. 20 zraněno, napaden sovové anglický novinář a ostatní žurnalisté kancrovaní, rozbitý jím kamery a označení za agenty CIA. Demonstranti byli z maoistických skupin PSP, vznitých odštěpením od socialistů a PRP — revoluční strany lidu. PPD obvinila z účasti i komunistickou stranu, která svůj podíl dementovala.

• 10.3. Vychází dekret o čistkách ve státním aparátu, údajně namířený proti přivlastnění svazného Caetano režimu.

Tajemník KS Cunha hovoří v lisabenské sportovní hale před tisíci mladými komunisty a žádá porozumění mezi komunisty a socialisty. Rozpory musí přestat. Volá: "Dnes je to ještě možné. Zítřka, kdy se situace zostří, může být už pozdě."

• 11.3. Puč v Portugalsku ztroskotat. Jednoho parašutistu ze 100 km vzdálené základny Tancos zaútočili na dělostřelecká kasárna a letiště ze vzduchu. Vojáci však brzy útoku zanechali a odvětlali se na chybě informací. Při puči zahynul jeden voják, podle španělského televizního redaktora, nalézajícího se právě tam, kde voják nemá být, totiž za poledního spánku v posedi. Carvalho oznamuje v rozhlasu potrestání viníků. Komunisté jezdí po Lisabonu a volají, aby lid vysel do ulic a demonstroval proti reakci. V Tancos se měl zdřevnat i Spínola, podle jiných informací byl právě lyžovat ve Švýcarsku. Po puči odjel se svými věrnými důstojníky do Španělska. Tři důstojníci s generálem Damião uprchli na vystavení Německé spolkové republiky.

• 13.3. FAZ: "S pár vtroulníky útočit na dělostřelecká kasárna — tak si lze představit puč v banánové republice, ale nikoliv ve válečně zkušeném Portugalsku. Nádrouží vojáci byli překvapeni jinými vojáky."

Stuttgartské noviny mají označení "úperetní puč."

Le Monde: "Enormní chyba pravice. Okamžitě byl tak špatně volen. Přípravy a provedení puče tak nešťákově uděláno, že je to až záležející."

V noci je dům Spínoly v Lisabonu zničen. Knihy zapáleny, cenné věci odcizeny. Demonstranti měli patičku k FDP — demokratické lidové unii, která chce budovat skutečný komunismus a státní majetkový monopol. Ministr informací nepohl večer předložit žádné důkazy o podílu Spínoly. Spínola měl před svým odletem prohlásit, že se nechtěl v lepept. Carvalho říká z televize, že Spínola byl zneužit od povstalců. Prezident, generál Gomes — dlouholetý přítel Spínoly jej však jmenuje jako jednoho z hlavních viníků.

Carvalho na adresu USA prohlašuje, že by jin v Portugalsku nahly navrat nepřijemnosti. USA dezentují účast svého velvyslance Carlucciho na puči. Carlucci byl teprve krátce v Portugalsku.

• 14.3. FAZ: "Taktika KS a Cunha se ukázala v posledních týdnech jako velmi účinná. Absolutní pokus o puč posílil jejich pozice a praviceového křídla." Nyní je nutné vytvořit vládu jednoty pokrokových sil. Politické a hospodářské svazky a sliby přestaly mít po puči platnost. Divoké kampaně proti komunistům a také v posledních měsících proti SSSR,

kteří byly vedeny s pocvopřstělou frazeologií musí být zapovězeny. Praviceové strany, jako křesťanství demokraté a skupiny levicáků jsou hlavními viníky. Reakční tisk musí zmizet. Veškeré informace musí podpořit současný revoluční proces. Proti zahraničním novinářům a agenturám, kteří vnějšně i zahnaně pomlouvají náš život, musí být použita drastická opatření."

Čtyři důstojníci na západoněmeckém velvyslanectví se dobrovolně vzdali zatykačním orgánům. Podle zpráv jiného tisku měli nejdříve vyhlásit hladovku, pak za asyl požadovat. V Německu vyvolává jejich vydání nevoli. Velvyslanectví bylo obloženo demonstranty, služební vůz velvyslance prof. Caspariho prohlášen a kancrovan. Demonstranti volali: "Německí fašisté pryč ze země!"

Demonstranti žádají tresty smrti (trest smrti byl v Portugalsku zrušen již v 19. stol.).

Lidová demokracie v Praze přináší útek: Čistý vzduch v Portugalsku. Píše: "Pozice krajní pravice se neustále tenší . . . Naděje na rozkol v řadách pokrokových důstojníků padly. Blížící se volby byly hrozivým mementem pro portugalskou pravici." Na adresu amerického velvyslance: "Připomněme, že tento diplomat zastupoval Washington v Brazílii roku 1964, kdy byla svržena pokroková Goulartova vláda" (o tom, že sovětské diplomaty předsídlili do Portugalska z Kuby se ovšem nezmínuje).

FAZ na adresu vojáků: "Co jim ještě chybělo k mori, to si nyní s odvoláním na údajný praviceový puč, který možná sami podnikli, vzali. Okolní svět má v těchto dnech ojedinělé příležitosti: může přihlížet, jak vzniká lidová demokracie. Mnohé připomíná ČSR 1948, demokratické strany jsou terorizovány, političtí protivníci bez důvodu zatčeni, spojení k západnímu světu narušeno. Socialističtí a občanské politice se proměňují pod tlakem v kolaboranty, komu by přitom nenapadlo jméno z Prahy 1948, jméno Fierlingera."

• 19.3. Portugalská revoluční rada zakázala účast na volbách těm stranám: křesťanské-demokratické straně PDC, maoistickému Hnutí pro reorganizaci proletariátu (MRPP) a Dělnicko-rolnické alianci (AOC). Zákaz PDC poškodil zejména italské komunisty, kteří se chystali po sjezdu vládnou v koalici s italskými křesťanskými demokraty.

List Republika píše, že volby budou až 25. dubna. Ministr informací dementuje, prezident Gomes ujišťuje konání dne 12.4.

V televizi se zveřejnil vliv komunistů. První v jejich ruce je Rádio Clube, kde byl před odletem zahájen jeho obřad. Vojenský převzat a který předtím věrně sloužil diktaturě.

Po zrušení bank se usly i noviny majetkem státu, neboť banky vlastily většinou akcii. Nezávislé jsou socialistický vědecký "República" a a týdeník PPD "Expresso."

PPD — demokratická lidová strana bere své archivy do soukromých bytů, neboť se bojí útoku na sekretariáty.

Sovětské státní přes velvyslance Kalinina vyjadřují solidaritu a blahopřání k vítězství demokratických sil prezidentovi a předsedovi vlády.

• 20.3. Cunha se v Times vyslovil pro setrvání Portugalska v NATO. Volby přesunuty na 25. dubna. Záčátek kampaně na 2.4. Jako dů-

vod udán, že různé levicové strany používají stejného symbolu: mladý a srpu a tluč dohází k záměnam. Strany musí předložit jiné znaky.

• 21.3. Deutsche Zeitung: "Spínola upadl do léčky. Před 11. březnem nebyly podmínky pro demokracii tak zofalé, jak to chtěli vidět mnozí pozorovatelé. Pokud pučisté věřili na zatykační, pak byli vybráni za oběť, ale ne masakru, nýbrž pečlivě plánované provokace, která přišla jako na objednávku od komunistů a jejich vojenských přátel."

(Charakteristika Spínoly: Antonio Sebastião Ribeiro de Spínola (65 let) byl v armádě od r. 1931. 1937-38 na straně Francie ve španělské občanské válce. 1941 pozorovatel u německé Wehrmacht, navštívil frontu u Stalingradu. Od r. 1961 v Angole, za tři roky znovu v Portugalsku jako nadporučík. 1968 jmenován guvernérem a vojenským velitelem v Port. Guineu. V r. 1974 přebírá v Portugalsku nový úřad místonáčelníka generálního štábu a je povýšen na čtyřhvězdičkového generála. V r. 1974 publikoval knihu "Portugalsko a budoucnost.")

• 22.3. Mezi portugal. novináři, kteří nejsou fanatickými komunisty, panují velké starosti o pokusech prokomunistických závodních skupin dostat všechny jinak smýšlející novináře z vedoucích míst. Svolávají závodní schůze a jejich usnesení vydávají za vůli dělnictva. Tak se snažili odstranit vlivného novináře z rozhlasu a rozmnožili jeho fotografie, na které byl fotomontážně přidělán Caetano, ačkoli žurnalista měl za diktatury knihy na indexu a nesměl vykonávat povolání.

Komunisté jsou i v komisi pro vyšetřování zločinů bývalé, tajné policie PIDE. Nekomunističtí členové komise byli propuštěni. Demokratické politice se obávají zneužití archívů PIDE, která jak známo, sbírala veškeré podobnosti z privátního života politiků.

• 23.3. Suarez nepopne protivníky, ale z jeho projevu, v městě Porto — známém svou svobodnou republikánskou tradicí — za účasti 20 tisíc lidí je vidět, na koho mluví. Projev se dá tlumočit v krátkosti: Komunisté ovládají odbory, policej. Dominují v masových mediích a jsou přitom schopni ovlivnit vojenské síly i manipulovat volby. Zastupení bank přišlo předčasně. I komunisté se obávají vojáků, proto si chtějí opatřit mocenské nástroje.

Brazílie: Spínola proti dřívějšímu zpráвам ze španělska potvrdil, že při puči nehrál žádnou roli. Podotkl, že mu byla ukázána zatykační listina i s jeho jménem. Jeho vyčítací odjezd byl na pláni mnohých důstojníků, i když se odchodem předtím zabýval. Na adresu pučistů řekl: "Kdybych byl v jejich státi, udělal bych asi totéž."

• 24.3. Suarez v Lisabonu před 20 až 30 tisíci účastníky zdůraznil potřebu osobní svobody a národní nezávislosti. Socialismus — který chce zavést nemá kopírovat cizí vzory. Víme určitě, že s SSSR nemáme žádné společné hranice, ale máme je se španělskem a na druhé straně Atlantiku jsou USA. Kritizoval základy stran. (Charakteristika Suarez: Generální tajemník Portugalské socialistické strany (PSP), stá 51 let, v r. 1963 se vrátil z exilu v Sao Tome, vůdce opozice, později znovu v exilu v Paříži. Publikoval knihu: "Portugalsko — praviceová diktatura mezi Evropou a kolonialismem.")

Revoluční rada obohacena o 4 členy na počet 28. Nejméně tři z nich jsou známí jako odpůrci komunistů. Čtvrtým je levicový ministr práce Martins.

• 24.3. Titulek ve Frankfurter Allgemeine Zeitung: NATO se připravuje na ztrátu Portugalska. Podtitulek: Půjde to i bez Azorů.

• 25.3. Jihočeské noviny SZ dávají hlavní otázku předsedovi vlády Goncalvesovi: "Jste komunistou, pane generále?" Vasco Goncalves: "Každý objektivní pozorovatel rychle pozná, že komunisté naši zemi neovládají. Centrum moci je Hnutí ozbrojených sil. Proč se mě ptáte, zda jsem komunistou? Měl jste se ptát, zda jsem socialistou. Jsem v Hnutí ozbrojených sil a tím jsem řekl pravdu, celou pravdu. A zůstane přitom, nikdo mě nepřimutí odchýlit se od ujednání nemluvit o své stranické příslušnosti. Naši nepřátelé mluví o lidové demokracii, ale to nejsou naše představy. Chceme hledat cestu, která vede k socialismu a to bez velkých ořezů. Naše politické strany se bohužel mnohlo nepoučily. Věřil jsem, že udělají závěry z doby první republiky. Pro demokracii je nutné více stran. Naše Hnutí musí být v nové ústavě zakotveno. Po třech až pěti letech se vrátí vojáci do kasáren. Respektujeme smlouvy, tedy i NATO. V zahraničních stích budeme jednat s každým jako rovný s rovným."

• 27.3. Suarez předává úřad ministru zahraničí majorovi Antunesovi, ideologovi vojenských sil. Zůstává však ve vládě jako ministr bez bližšího pověření. Jističní ministr Zenha, proti kterému komunisté vedli útoky zůstává i nadále. V novém kabinetu je vedle 13 civilistů 8 důstojníků. Z komunistů zůstává Cunha, podobně jako Suarez ve funkci ministra bez pověření. Podle SZ se levicový tlak drží v hranicích a politické středa zůstávají.

• 28.3. Maoistické hnutí MRPP bylo rozpuštěno. Důvodem je, že včas neohlásil nové znaky, namísto sru a klavíra.

• 29.3. Po tzv. Spínolově puči se tlačí komunisté mnohem více k moci. Navíc takticky vytvořili satelitní strany s jinými názvy, jako MDP/CDE — Demokratické portugalské hnutí a částečně MES — Hnutí socialistické levice, formující se na univerzitách. Největším nepřitelem komunistů je PPD — Demokratická lidová strana, která by podle průzkumu měla dostat ve volbách nejvíce hlasů. Strana má kolem 35 tisíc členů, zatímco komunisté nikdy počet členů neudali. Podle německého tisku je to nejevropsější portugalská strana, hlásící se k socialisticko-demokratickým programům v Německu a ve Švédsku. V čele je právník Sa Carneiro (40 let) z Porto, dále šéfredaktor velmi dobru dělaných novin "Expresso" Balsemão, ministr Mota a Ing. Cunha. Po puči jsou jejich lokality napadány např. ve Faro, funkcionáři na ulicích přivítání kamery, komunisti Cunha se ptá ve veřejném projevu na novém shromáždění ve sportovním paláci: Jak může být tato strana spojenem, když otevřeně vystupuje proti revoluci?

Stále nikdo neví, co se stalo s pučisty. Vychází najevo různé zájmovosti, např. používání slepých nábojů při ostřelování kasáren nebo fakt, že u jednoho byla "náhodou" televize a mohla celý útok neméně filmovat.

• 31.3. K vytvoření buržoazní demokracie v Portugalsku nedojde, prohlašuje Cunha v Setúbalu, neboť "západní demokracie jsou nástrojem vykořisťování pracujícího lidu monopolním kapitálem." Socialisté Suarez žádá v Italii

komunistické Unité portugalskou komunistickou stranu o vyjádření jasného stanoviska a postupu. Kritizuje i otočení doleva při vytváření nové vlády, kde pozbyl místa ministra zahraničí.

SSSR nabídl Portugalsku hospodářskou pomoc. Oznamil to ministr práce Martins, známý sympatiemi pro komunisty, po svém návratu z Moskvy.

• 2.4. Nová vláda je odvislá od usnesení vojenské revoluční rady. Zde se vytvořily dvě skupiny. První je skupina kolem ideologa majora Melo Antunesa (43 let), nyní ministra zahraničí. Antunes vidí své vzory ve vývojových zemích a rád by uplatnil v Portugalsku alžírský model, státní průmysl a organizace. Těsně přiblížení na SSSR je odmítáno.

Silnější skupinou je Goncalvesova. Vasco Goncalves (53 let), nyní předseda vlády, povoláním inženýr a ženijní důstojník se těší podpoře komunistů a jiných marxistických skupin. Chce hledat vlastní cestu k socialismu.

V Portugalsku vytvořena tzv. vnítní rada, skládající se z předsedy vlády, 4 ministrů bez pověření a 3 vojáků sedících ve vládě.

Vláda vydává opatření proti těm, kteří by byli v ilegálním držení zbraní. Jsou případy odcizení z kasáren a také při transportu zbraní z kolonií se jich mnoho ztratilo.

• 4.4. Vyhlášen akční plán a všem stranám dáno ulánatun 48 hodin k jeho schválení. Pakt se stranami zaručuje důstojníkem moc na 3 až 5 let ve dvou etapách, první od volby ústavnodárného shromáždění k vlastnímu parlamentu (do 6 měsíců) a poté do 3 až 5 let po revizi provizorní ústavy. Ani po volbách nebude mít vláda suverenitu, ale důstojníci budou mít volby "pedagogický, výchovný charakter."

Budovní mocenská pyramida má vypadat následovně: 1. Prezident — opatření velkou mocí, ale volený zvláštním kolegiem 2. Vojenská revoluční rada s 28 členy, 3. Vádné shromáždění této rady s 240 členy, 4. Provizorní vláda s 21 členy, 5. parlament s 274 poslanci.

V Portugalsku existuje 18 politických stran, ale k volbám jich půjde asi 12. Strany musí akceptovat program Hnutí ozbrojených sil, jinak riskují politickou sebevraždu.

• 8.4. Západní Německo a jiné státy si vyměnily názory na vývoj v Portugalsku. Spolková vláda vyzvala Moskvu k vyvinutí vlivu na PKS a k zamezení vytvoření nepřátelského režimu vůči NATO. Spolková vláda jedná o kreditu Portugalsku ve výši 70 miliónů na 30 let.

• 9.4. Vádné shromáždění Hnutí vojenských sil se rozhodlo pro socialismus. V prohlášení se nepouklo, o jaký druh socialismu půjde. Vláda varuje Američany k používání jejich základny na Azorech proti arabským zemi (dodávky zbraní Izraeli apod.).

Překvapivé prohlášení přichází v rozhovoru s admirálem Coutinho ze francouzským listě "Libération." V Portugalsku může brzy dojít k vytvoření nové, v podstatě vojenské socialistické strany, která by stála mezi komunisty a socialisty. Tím dochází k výstřední duplicitě všech civilních orgánů, vlády, parlamentu a politické strany.

—zak—

PODPORUJTE
ČESKOU
NÁRODNÍ
ŠKOLU

SPORT

Zápasy o mistrovství světa v hokeji pokračují v Düsseldorfu, v Záp. Německu. Tabulku vede po prvním kole Sovětský svaz s 10. body před druhým Československem s osmi body. Rozhodující zápas, který rozhodne o tom, zda-li si Sovětský svaz udrží titul mistra světa bude sehrán ve čtvrtek 17. dubna mezi SSSR a Českosloven-

skem, které je v nevýhodě proti soupeři svoji prohrou v prvním kole v poměru 2:5. V odvjetném utkání fotbalové soutěže o Středoevropský pohár zvítězili hráči Sklonu Teplice nad italskou A. C. Fiorentinou 2:0.

V prvním finalem utkání Českého poháru ve fotbale porazila pražská Sparta Baník Ostrava těsně 1:0. Odvetný zápas se hraje v Ostravě. Výsledky 20. kola II. fotbalové ligy: Vítkovice-Bardejov 3:1, Vlašim-Kladno 4:0, Trenčín-Hr. Králové 2:1 — Lok. Košice-Prešov 4:2, Pov. Bystřice-Pardubice 1:0, VSŽ Košice-Liberec 4:0, Martin-B. Bystřice 0:0, Prievdzá-Kys. N. Mesto 0:1. Tabulku vede Lok. Košice s 31. body před Trenčínem s 24. body. V mezinárodním trojutkání playerů ČSSR-Maďarsko-

Skotsko v Praze získali čs. reprezentanti dva cenné úspěchy. Porazili Maďarsko 175:151 a Skotsko 186:142, přičemž vytvořili 14 nových československých rekordů.

Čs. reprezentantka Milena Duchková zvítězila ve skocích do vody z věže na mezinárodním utkání v Mexico City. Umístila se před Nutterovou z Kanady a Weillovou z Mexika. V roce 1968 na Olympijských hrách vybojovala Duchková zlatou medaili.

Čs. olympijské fotbalové mužstvo sebralo koncem minulého týdne dva zápasy v Záp. Německu, které byly součástí přípravy na první kvalifikační utkání o postup na Olympijské hry 1976 v Montrealu s mužstvem Irska, které se uskuteční 15. května. V prvním utkání čs. olympionici porazili vybrané mužstvo Luppstadtu 8:1 a ve druhém mužstvo Grohfeldu v poměru 4:1.

V závěrečném utkání hokejového turnaje o Pohár osvobození byly tyto výsledky:

Kladno-Pardubice 4:2, Sparta Praha-Dukla Jihlava 4:4, Litvinov-Č. Budějovice 2:4, Slovan Bratislava-Košice 2:2, Gottwaldov-Škoda Plzeň 1:3. Skupinu "A" vyhrála Dukla Jihlava, skupinu "B" Škoda Plzeň.

Čs. reprezentační fotbalové mužstvo sebrá v dubnu dvě kvalifikační utkání o postup na evropský šampionát. 20. dubna se čs. fotbalisté utkají s mužstvem Kypru a 30. dubna s mužstvem Portugalska.

—pza—

RODNÁ ZEM VÍTÁ VELKÉHO SYNA

PAPÉŽSKÉMU PRELÁTU MSGR. OLDŘICHU ZLÁMALOVI

Na konec března připadlo výročí úmrtí českého vlastence Msgr. Oldřicha Zlámalu. V epigoniku otiskujeme básně pražského básníka, kterou v roce 1916 napsal k příjezdu Msgr. Zlámalu do Prahy.

*Přijel jsi po bouři, již ranno není
stisknoucí domaru sčelstě dlaně,
sklonit se těm, co byli zabijeni,
aby ses pomodlil za nás i za ně.*

*Snad ještě docela neoschly slzy,
snad ještě tu a tam mokrají rány —
národ však žije dál v té svojí tvzi
i když jsou plíse zpřeměňují;*

*ten národ, stokrát sražený k zemi,
jež stokrát k slávi se pozvedl zas,
sražen kdys, a přece mlorán časem,
nezdolán, nezločen po všechen čas.*

*Bud' vítán, cizín u státního spnu,
typici Čechie vdechn' Ti kysu,
rčdy rád jsi spěl k tronu Libuše,
rčdy hrdě radně máš v náruče Tě vine.*

OLDŘICH ROHÁČ

Dary na tiskový fond Amer. Listu

Marie Dobrecky, NY	\$3.00	k uctění památky svého	
Mrs. Jo Dobb, NY	5.00	bratra v Čechách	
Louis Kos, MI	3.00	Vaclav Adam, IL	5.00
J. Padr, NY	3.00	Karel Pexider, MA	2.00
V. Smekal, Canada	1.90	Vojtech Pupik, OH	1.00
Milos Chvapil, M. D., AZ	3.00	Miss May H. Denat, NYC	1.00
Vladimir Nikolie, Canada	2.00	G. J. Zach, Canada	2.00
Dr. Z. Hruban, IL	2.00	Vladimir Havrda, CA	3.00
John Hucik, WV	3.00	Josef Hruby, Canada	2.00
Ch. M. Popoff, CA	3.00	Arnošt Bulir, IL	3.00
Karel Palicka, Canada	1.90	Frank Vasicek, NY	2.00
Fran Koutim, IL	3.00	F. K. Zajicek, M.D. OH	3.00
Peter Semelka, UT	7.00	Petr Hudec, IL	3.00
M. Petrak, Canada	1.00	Mrs. G. B. Washa, IA	3.00
George Siebert, CA	3.00	Mrs. P. Eret, MD	1.00
Mila Chobot, NY	3.00		
Paul Voyt, CA	1.00	Upřímně všem dárcům za	
Marta Kocian, NJ	3.00	tuto podporu děkujeme,	
E. L. Minář, FL	5.00	Red. a vyd. Amer. Listů	

Z Tucsonu, Ariz.

Většinu krajanůvých spolků po celě Americe bylo v březnu vzpomenuto 125. výročí narození presidenta T. G. Masaryka. Nechyběli jsme mezi nimi ani my v Arizoně, kde Československý americký společenský klub vždy v březnové schůzi uctívá památku této největší postavy našich novějších dějin. Účast nebyla sice tak četná jako v únoru na oslavě 20ti-letí našeho spolku, ale přesto byla to schůzka, na jaké se rádo vzpomíná.

Po vyřízení spolkových záležitostí předseda František Novák promluvil anglicky o významu prvního presidenta Československé republiky v našich dějinách i v politice světové. Pak Vojta Havlíček, náš kanadský člen a před druhou světovou válkou v celém Pošumaví dobře známý lidový zpěvák, zazpíval nám dosud dobým hlasem píseň "Praha má krásná, jediná" a písničku "U staré Breclavy", kterou tisíce našich venkovanů přivítalo presidenta Masaryka při jednom jeho přechodu moravsko-slovenské hranice. Posledě Josef Martinek, jenž úzce spolupracoval s Masarykem v prvním odboji a mnohokrát v březnových schůzích o něm mluvil, podal tentokrát v české řeči hrst osobních vzpomínek, osvětlujících lidskou tvář velkého státníka.

Mezi hosty byli manželé Rudolf a Barbora Solírenkovi z Berwyn, Ill., a po schůzi byl váš dopisovatel velmi petěčen návštěvou Nates Wilda a jeho manželky z Clevelandu, kteří mu přinesli pozdravy z Tábora DTJ České družstevní vesnice, kterou před padesáti lety založil.

V dubnu schůze nebude, neboť druhou neděli měsíce bude pořádána v Recreation Centru, kde se scházíme, výroční výstava rúží a té musí klubovní schůze ustoupit. Sejdeme se až 11. května v Den matek.

Největší událostí v Tucsonu bylo v únoru výroční rodeo, letos už padesáté. Když se pořádalo poprvé, Tucson neměl ani 15.000 obyvatel. Letos však přiblíželo v průvodu, kterým je zahajováno, 150.000 diváků. A na jednom voze, taženém koníky taťta v průvodu být nesmí zaskvělo se i české jméno: jméno slavného arizonského pionýra Augustina Brichty, syna českých přistěhovalců a prvního učitele první obecné školy v Arizoně, založené v Tucsonu v roce 1867. Byla po něm pojmenována jedna obecná škola a její žáci vezli se v průvodu na voze s velkým nápisem Augustin Brichta School.

ARIZ.

Úspěchy v Jugoslávii

Soubor pražské opery Národního divadla se vrátil ze zájezdu do Jugoslávie, kde slavil triumfální úspěchy. V Bělehradu a Zagrebu předvedl soubor Kaťu Kabanovou od Leoše Janáčka a Dvořákovu Rusalku.

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL N. Y.

zve všechny přátele na

Veřejné cvičení

v sobotu 26. dubna v 7. hodin večer.

SOKOLOVNA, 420 EAST 71ST STREET, NYC.

FRANK HOLECEK'S

Czechoslovak Praha Restaurant and Bar

1358 FIRST AVENUE, CORNER 73rd STREET — NEW YORK

Nejmodernější zařízení a vším pohodlím vybavená restaurace. • Nejjemnější československá kuchyně včetně všech pražských specialit: pečená husa a kachna, vepřová pečeně, savičková a zajíc na smetaně a celá řada dalších specialit. • Importovaný plzeňský pivo na žepu. Zvláštní místnost pro soukromé spol. u příležitosti svateb, pohřbů atd. Bar otevřen od 11 dop. do 4 ráno. Restaurace otevřena od 12 dop. do 11 hod. noční každý den. "Special Luncheons" 12 Noon — 4 P. M. Monday to Saturday. • O rezervaci volejte: YU 8-3505 — RH 4-9782

OKNO DO ŠVÉDSKA

Švédsko je stát monarchicko-konstitučně-socialisticko-kapitalistický. Má tedy všechny důvody mít tradiční monarchicko-konstituční i zcela moderní socialisticko-kapitalistickou byrokracii. V zemi platí zákony staré staletí, ale zároveň jsou pro všechny oblasti života vymyšleny dnes a denně nové. Neznamenají zdaleka jenom omezování, v mnoha případech jde o nová práva a svobody zákonem zajišťované, ale — zákonů je stále více a hlava jde z nich někdy kolem. Proto zasahoval Carl Peršon, velitel švédské policie, žádost všem policejním obvodům v zemi s

tím, aby mu byly ohlášeny zákony, které jsou překračovány tak často, že vlastně k ničemu nejsou, a jejich platnost by pro bezpředmětnost mohla být zrušena. Zákonodárství se zpružní, byrokracie bude méně, ubude zbytečných pokut a trestů a vůbec — lid je svrchovaný a proto diktuje policii, a velitel udělá zřejmě jen dobře, bude-li hlasům zdola naslouchat.

Mýlil by se kdo by si myslel, že žen nestála za to. Sešlo se 58 zákonů, které — některé z nich hodně často — navrhuji policejní obvody na základě zkušeností s jejich pro-

váděním ke zrušení. Větší část se týkala pravidel silničního provozu. Šťastná to země, v níž bolavou stránkou jsou nejspíš dopravní předpisy. Tak například se protestuje proti předpisům — podle nichž musí mít řidič řidičský průkaz, potvrzení o registraci vozidla, stvrzení o zaplacení daní a štítek — s označením majitele vozu. Byrokratické a zbytečné šikanování občanů, říká se. Proč? Nebo snad jsou řidiči proti možnostem stanovit jejich totožnost? Vůbec ne — zní odpověď. Ale vozy dopravní policie jsou vybaveny telefony a zjištění totožnosti podezřelého řidiče v ústřední státní strojně početní registratuře řidičů je dílem několika okamžiků. Navíc budou policejní vozy v dohledné době vybaveny terminály pro spojení s výpočetní centrálou přímo, bez telefonického meziflanku. Sami dobře víme, že co je nevhodné a přehnané, to se obchází, jak se dá, a většinou to pak bývá k větší škodě než k užiti, hlavně pro veřejnost. Policie se snaží věci nepřehnat a novináři dokonce navrhuji, aby se podobná inventura zákonných předpisů, s cílem vyřazení harampádí, konala co pět let.

Druhá nejstarší . . .

Již 1.075.000 svazků obsahuje Státní vědecká knihovna v Olomouci druhá nejstarší v Československu. Má mimo jiné 1450 rukopisů z 11. až 15. století, přes 1800 prvotisků z patnáctého století a desítky tisíc dalších starých dokumentů. Nejstarším je románský evangeliář zábrdovický z 11. století, nejceněnější je pro malířskou výzdobu bible boskovická.

Milan Schulz

Protivná třicítka . . .

(Dokonč. ze str. 3)

jím přímo ovládané jeho častí. Právě při těchto hlasitých kampaních ať se týkají a budou týkat konkrétně čehokoli, si mohou soudné hlavy (a těch je věřím ve střední Evropě i v Československu pořád ještě dost) zauvažovat o těchto věcech; a pak z nich vyvodit — při vědomí všech negativních prvků, které tu pro malé evropské národy v různých chvílích věru převažují — střízlivě a věcně těch pár pozitiv, jež se při dobré vůli najít dají. Bylo by je snad možno vidět především v oblasti hmotné, to jest v jistém životním standardu, který dnes i totalitní režim (právě ve vlastním zájmu, v zájmu klidu mezi obyvatelstvem) poskytuje — byť často v míře ne zcela dostačující a narázovitě. Samozřejmě, že jde o "pokrok" všeobecný a že se to samo sebou rozumí, aby ve vyspělé průmyslové zemi měli

lidé dostatek potravin a zboží a služeb. Ale v totalitě to samozřejmě není. Proto lze i mírný pokrok pokládat za "plus" a za — snad — dobré znamení do budoucna. — A pak by se v perspektivě snad dalo laccos kladného najít i v postupně se rozvíjející spolupráci západu — a východoevropských států — především v možnosti (věřme, že stále se rozšiřující) zkušební výměny prostých občanů těchto států. Oficiální delegace jsou už samy o sobě úspěch. Ale lid by se měl napříště vidět i jinak než prostřednictvím svých zástupců. I v tomto ohledu doufáme — pokračuje v kladném slova smyslu vývoj — jenž už se bohužel v posledních letech v dobrém rozběhu několikrát na různých místech zastavil. Pamětníci potvrdí, že vždycky zásahem totalitních států. Bylo by dobře, kdyby to jejich potomci už nezažili.

Vzpomínka na železnu

(Pokrač. ze str. 1.)

soe, poslanec Wünsch a slovedem, Belluš.

Někdo nemůže být tak perentér a spochybňovat konsolidaci činitelů jako právě Sovětský svaz. To už nakonec i ten nečápcák nebo zanedbávající Západ. To co nazývá společnost západních reakcionářů rusofobii, to je pro nás mírodobrá věc pod nahaná nášich i příštích pokolení.

Slova ani jejích autorů nejsou důležitá. I ta železná opona nakonec dostala trochu jiný tvar než jaký pro ni naplánoval strážník Stalin. Prozatím ještě není pod sovětskou kontrolou Řecko, prozatím ještě lavinuje na hranici tohoto vlivu Jugoslávie. V Řecku se kvůli tomu ve válce skoro čtyřicet lety bojovalo. Když se sovětskému diktátu v roce 1943 vzdala Jugoslávie, byly to Spojené státy, kdo jí nejen poskytl hospodářskou pomoc, ale daly jasně najevo, že útok

na Jugoslávii budou považovat za útok na sebe samé.

A Sověty nechťly válku, chtěly jen její ovoce.

Třicet let po válce není už celá Evropa ve sféře sovětského vlivu. Americká vojska se stáhla (proti vůli Churchilla) od hranice na Labi. Tak vznikla NDR a výměnou za ni Západní Berlín. Není oddělen od světa východního žádnou železnou oponou. Je oddělen zdi. Také na hranicích, od Baltu na jih není opona. Jen sovětskově samostatně, dráty nabité elektrinou, minová pole.

Soudí se, že Winstona Churchilla není třeba vzpomínat. V roce 1975 jsou sjednoceny odbojové Portugalsko, pod vedením místních komunistů, už nedá záruky Jugoslávii, a "vlastenci" v Indonézii níh reakci. Také ovoce této války jest plod, který bude přilícen Moskvě.

Třicet let je velmi kulaté výročí. Za třicet let se ve stínu

té tisícekrát potřené a stále existující železné opony na raději a zeměděly miliony. Nejméně jedenáctkrát mezitím byla zahajována éra nových vztahů mezi oběma světy, — nejméně desetkrát vanuly různé nvolňovací duchy (Že nevy. Camp-Davidu. Vidně etc.) Nakonec tu ovšem stále ještě zastala ona železná opona, onen předěl kontinentu, kde jsme se většinou narodili, onen předěl, za kterým zastala stará hlavní města. Stín drtícího vlivu padá odtomtud třicet let po válce na mnohá hlavní města starší Varšavy, Berlína, Prahy i Bukureště. Také nálepka válečných zvěřů vymyšlená dr. Josefem Goebelsem dosud platí. Bohužel není nikoho, kdo by se jí ujal. Dnes se bojuje za mír. Za onen sovětský mír, jehož počátky se vzpíral ten starý reakcionář Churchill. Ten starý reakcionář, který věděl, že osud každé země je, tak jako osud každého člověka, jen dílem osuda světa.

Garibaldiho veteráni a jiné 'úřady'

Italští poslanci se konečně, po mnoha letech, dohodli na zákonu, který by měl zasadit ránu italské byrokracii, lépe řečeno její rozsáhlé síti, která je největší, nejpčetnější a nejméně efektivní v celé západní Evropě. V Itálii existuje na 60 000 vládních úřadů, zaměstnávajících skoro dva miliony lidí. Každý z těchto úřadů má svého přednostu, takže připadá jeden přednost na 900 Italů. Z toho přinejmenším 2 000 úřadů je považováno za zcela zbytečné: jejich zaměstnanci v nich vidí pouze prostředek k celoživotnímu zabezpečení a dobrému platu bez velké námahy. Je totiž notoricky známo, že italská byrokracie je přes svou rozsáhlou, nebo právě proto, značně neschopná. O tom se na vlastní kůži přesvědčil každý, kdo měl s italskými úřady co do činění.

Nyní se má tedy leccos změnit — nový zákon předpokládá odstranění všech zbytečných vládních úřadů. Na první pohled by to měl být úkol snadný, neboť existuje množství úřadů, které svůj původní účel dávno ztratily, nebo ho vůbec neměly. Jde například o úřad pro podporu veteránů Garibaldiových válek za osvobození Itálie zpod rakouské nadvlády. Nu, tyto války skončily jak známo před sto lety — a žádný z jejich veteránů už není naživu. Jinou takovou nepotřebnou institucí je úřad pro distribuci léků, které Itálii darovali spojenci po druhé světové válce. Dále spolek pro pomoc válečným sirotkům, z nichž i ti nejmladší už dosáhli třicítky. Nutno ovšem říci, že aspoň jeden takový úřad už byl zrušen. Šlo o institut pro boj proti malárii v Benátkách.

Naštěstí bylo prázdné . . .

Nevšední nehodu zavinit v Praze motorista z Německé spolkové republiky. Zaparkoval své auto před hotelem Admirál, jenže zapomněl zatáhnout ruční brzdou a nezařadil rychlostní stupeň, takže auto se rozjelo a skončilo na dně Vltavy. Museli přijet požárníci, jeřáb a potápěči, aby společným úsilím vytáhli vůz na břeh.

Osud světa pak, zdá se, byl Churchillovi čímsi, co mu leželo na srdci více než to, buď-li v nejbližších volbách zvolen.

Svět nevstoupil do nevinnosti, třebaš bude v Československu opět amnestie, jen nabyl bezprávných dimenzí, kvůli kterým se vedla válka proti Hitlerovi. Pod správou železnoponou je Havana, také Lisabon a Řím se chystá na konsolidační úsilí made in U.S.S.R. Politické pak si přejí být zvolení, dokud ještě jsou jakási volby.

ve městě, kde byla malárie vymýcena už před čtyřiceti lety.

Podle vyjádření republikánského poslance La Malfy by se odstraněním zbytečných úřadů mohlo italskému hospodářství ušetřit ročně půldruhé miliardy — přepočítáno na dolary: a to je na Itálii suma nesmírná.

ČSSR na EXPO

Na letošní výstavě Transport/EXPO 75 v Paříži se Československo představí prostřednictvím představitelů prostřednictvím představitelů Škodovky, jako výrobce elektrických lokomotiv modelem lokomotivy ŠKODA 55E na střídavý a stejnosměrný proud. Dvě prototypové lokomotivy už jezdí na československých tratích. Jejich dobrý výkon potvrzuje výsledek zkoušek s rychlíkem o váze sedm set tun, který na trati Brno-Havlíčkův Brod na dlouhém stoupání semnacti promile dosáhl rychlosti 110 km/hod.

Český porcelán

Karlovarský porcelán (jméno podniku) dodá letos na domácí trh výrobky v hodnotě deseti milionů korun. Půjde v první řadě o velmi žádaný užitkový porcelán s kobaltovou dekorací cibulového vzoru. Pokud jde o export — největší odběratel je nadále SSSR. Tam jde celá pětina výroby podniku.

Mezinárodní pomoc

Československé vlády Somálsku byla odeslána zvláštním letadlem Československých Aerolinií. Zásilka, která obsahuje 13,5 tuny sušeného mléka a pět tun léků je určena obětem sucha. Nákupem, vypravením a předáním na místě byl pověřen Československý červený kříž.

Jednou větou

Týdenní internátní školení pro rodiče dětí postižených dětskou mozkovou obrnou pořádá Svaz invalidů ČR v Železnici u Jičína. • Delegace čs. poslanců odjela na pobyt do Iránu v rámci "lepšího úspěšně se rozvíjejících vzájemných vztahů". • Žilina dostala nové civilní letiště. • Nová panelárna, na které hlavně závisí další bytová výstavba v Praze, zahájila výrobu v Malešicích. • Ceny Interkamery — mezinárodní výstavy fotografické techniky, která se pořádá v Praze získal SSSR. Japonsko (za objektiv Roktor 24mm — firma Minolta) — medaile získal Gerald Zornow z USA a Josef Walter-scheid z Německé spolkové republiky. • Celostátní aktiv pro ženy pracující v průmyslu, na téma bezpečnost v práci byl upřesněn v Ostravě.

"Kontinent" zblízka

Mezi čtenáři se rozešla již dvě čísla časopisu "Kontinent", a to v jazyce ruském a německém. Jen v německém vydání bylo rozprodáno 30.000 výtisků. Vlastně už nejde o novinku. Přesto však nebude na škodu seznámit českého čtenáře s "Kontinentem" trochu podrobněji. Jde o čtvrtletník, vycházející v pěti jazycích: ruský, německý, francouzský, italský a anglický. V podtitulku čteme: Literární, společensko-politický a náboženský časopis.

Cíle časopisu formuluje redakce takto: bezpodmínečný náboženský idealismus t. j. při převládající křesťanské tendenci trvalé duchovní spojení s představiteli ostatních věr. Bezpodmínečný antitotalitarismus t. j. boj proti jakémukoliv druhu totalitarismu: marxistickému, nacionálnímu, náboženskému. Bezpodmínečný demokratismus t. j. podpora všech demokratických institucí a tendencí v současné společnosti. Bezpodmínečná nestrannost t. j. kategorické odmítnutí vyjadřování zájmů jakýchkoliv politických skupin.

"Kontinent" se nechce srovnávat s Gercenovým časopi-

sem "Zvon", vydávaným v minulém století v Anglii, neboť "Gercenův časopis byl čistě politickým a ne literárním časopisem, a to z toho prostého důvodu, že v temných dobách reakčního carismu v Rusku se zrodila a bez překážek rozvíjela jedna z nejlepších literatur světa. V té "otrocké" době nikomu, od Puškina a Gogola, až po Tolstého a Dostojevského nebylo třeba hledat vydavatele v cizině.

Po prvé v historii vznikla situace, že ve všech zemích "vítězného socialismu" od Číny až po Kubu, kde zvládla "volnost, rovnost, bratrství", umělecká literatura neodpovídající ideologii vládnoucího aparátu je pronásledována, za knihu jsou autoři posíláni do vězení, vyhnanství či do blázinců." Svůj název redakce zdůvodňuje takto:

"Mluvíme jménem celého kontinentu kultury zemí Východní Evropy. Za našimi zády leží obrovský kontinent, kde vládne totalitarismus, s nekonečným soustrovím krutostí a násilí. Snažíme se vytvořit kolem sebe spojený kontinent všech sil antitotalitarismu v duchovním boji za svobodu a důstojnost člověka. My, Východní i Západní Evropa, jsme dvě poloviny jednoho kontinentu: potřebujeme slyšet a chápat jeden druhého dokud není pozdě."

Mezi členy redakce jsou V.

Mongolsko - země neznámá

O Mongolsku máme nejlepší svědectví z české knihy ekonoma a publicisty Radoslava Seluckého (dnes na univerzitě v kanadské Ottawě) "Východ je Východ" — která vyšla v nakl. Index v Kolíně n. Rýnem v roce 1972.

Až neuvěřitelné zážitky jsou z roku 1967. Právě Seluckého líčení poskytuje člověku zamyšlení nad tím, jak málo jsme se v Československu dověděli o realitách skutečného života tzv. bratrských zemí. Selucký např. líčí svá setkání s čs. montéry v Mongolsku, kteří mu vyprávějí o šikanování, jakému jsou v této zemi vystaveni, jak to, co přes den udělají, opět přes noc nějaký Mongol jakoby náhodou zničí. Na celnici jim prohlíželi zavazadla zúbohem, jaký nemá v civilizovaném světě obdoby, zadržovali poštu a záсылky z Československa a pod.

V Neue Zürcher Zeitung vyšly nyní krátké poznámky o

cestě jednoho Švýcara z Pekingu do mongolského hlavního (a vlastně jediného) města Ulan Batoru. Piše: Brzy po obědě druhého cestovního dne jsem dosáhl "ruského" města Ulan Batoru, 340.000 obyvatel: žije zde asi třetina veškerého mongolského obyvatelstva. Kolem dokola je vidět moderní vysoké domy s bytovými jednotkami. Na nádraží se to hemží sovětskými vojáky a důstojníky, kteří zde hrají roli spojence. Zahraniční hosté bydlí v hotelu Ulan-Bator, jenž byl vybudován ještě v době přátelské spolupráce mezi Mongoly a Čínany. Kdyby nebylo nutné za nocleh platit 55 dolarů, mohl by se člověk přizpůsobit okolnostem. Ale protihodnota v této nejdražší zemi světa je velmi skromná: dvě přetopené místnosti, stará koupelna bez fungujícího přítoku teplé vody a toaleta osvětlená kahnou žárovkou. Jídlo je na hranici snesitelného, převáženě spaghetti a skopové nebo staré těstoviny podobné na ravioli, které jsou plněny rozemletým skopovým. Pivo a alkohol jsou prodávány za fantastické ceny. Sklenice skotské whisky stála 7 dolarů. V centrálním obchodním domě, který lze srovnat s ruským "Univermag" je k dostání všechno možné konzumní zboží. K tomu patří dolarový shop za ceny, které jsou všechno jiné, než výhodné. Zde se nabízejí koženiny, ručně dělané boty jako suvenýry a kýč všeho druhu.

Venku se lepi na výklady demáci obyvatelé, nosy celé placaté od skla a od vystavovaných nádherností, demonstrovající tak rovnost socialistického způsobu života. Fotografovat uvnitř ob-

chodního domu znamená riskovat zabavení filmu.

Život v Ulan-Batoru se silně řídí sovětským vzorem. Azbuka, ruské filmy, auta, knihy a k tomu ne právě nejšlabší prezence Rudé armády. Místní zajímavosti jsou jen poskrovnné, národní muzeum nabízí dobrý přehled po fauně, geologii a minerálech. Zvláště pozoruhodné jsou vyjimečně exempláře vycpaných vlků, medvědů a losů. Klášter Gandang s lámy je stále ještě v provozu, jen s malým počtem mnichů.

Ulan-Bator se svými klasicistickými stavbami, upomínající silně na Helsinky je ve třech dnech plně zažít. Zahraniční návštěvník jej rád opouští pro jeho málo přívětivou atmosféru vůči cizincům, přehnaným cenám a celkové náladě.

—vah—

Před napuštěním

Skončily práce na sypané přehradní hrázi, kam bylo uloženo 1200 krychlových metrů materiálu a byla dokončena i injekční štola, sdružený objekt a šest kilometrů dlouhý tlakový přivaděč vody do úpravný v Hradišti. To vše na vodním díle u Chomutova. Ted' se bude napouštět voda do přehradního jezera, jemuž ustoupily tři obce. Svou kapacitou 55 milionů kubiků bude jezero zásobovat kvalitní pitnou vodou obyvatele Chomutovska. Mostecká a částečně i Lounska.

Peníze

Průměrný vklad na jednoho obyvatele v Československu činil loni 7299 korun. Občané mají celkem na kontech u české a slovenské spořitelny 110 miliard korun.

Století života

Stě narozeniny oslavila v Brně paní Apolonie Matějková. Pracovala dlouhá léta jako textilní dělnice, měla osm dětí a dočkala se osmi vnuků, devíti pravnuků a třech praprapravnoučat.

Nechte Vaše peníze pracovat pro Vás!

Zvýšili jsme úroky a platíme nyní:

7.75% přinese 8.17%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 1.000.00 zaručené na šest roků

6.75% přinese 7.08%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 500.00 zaručené na tři roky

6.50% přinese 6.81%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 500.00 zaručené na 2 roky

5.25% přinese 5.47%

na vkladní knížky

v jakémkoliv obnose od \$ 5.00 výše.

Úroky na vkladní Certifikáty počítáme a vyplácíme čtvrtletně, úroky na vkladní knížky počítáme a vyplácujeme též čtvrtletně.

Peníze jsou zaručené pro každého až do \$40.000.00 vládní pojišťovnou Federal Savings and Loan Insurance Corporation ve Washingtoně.

Uložte si peníze u nás porostou Vám velmi rychle.

FOURTH FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

1355 FIRST AVENUE, NEW YORK N.Y. 10021
aneb

2636 CENTRAL PARK AVE.,
Central Shopping Plaza, Yonkers, New York 10710
and
590 EAST 187 STREET
Bronx, New York 10453

Líbuše Obrusníková

- Doživoční
- Doživoční zaplacené ve stáří 60 roků
- Doživoční zaplacené ve stáří 65 roků
- 9 plánů nadačního pojištění
- Retirement Plan
- Mortgage Redemption Plan

- Family Income Plan
- Prefer 1 Risk, Whole Life
- Estate Security Plan
- Úrazové pojištění
- Dvojnásobné pojištění — zproštění poplatků nižší poplatky za pojištění pro ženy

PODROBNÉ INFORMACE OCHOTNĚ SDELI

Rudolf Pešek, 145 87 7th Ave. Whitestone, N. Y. 11357, (212) 767-9746
Frank Vozeh, 18 John St. Little Ferry, N. J. 07643, (201) 641-9016
George Pospishil 24 West End Ave., Westwood, N. J. — 07675 (201) 664-6511
anebo

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA
2701 South Harlem Avenue, Berwyn, Illinois 60402
OD ROKU 1854 CHRÁNÍ VAŠE RODINY

ČESKOSLOVENSKÉ SPOLKY V AMERICE, NEJSTARŠÍ BRATRSKÁ PODPŮRNÁ JEDNOTA VE SPOJENÝCH STÁTECH, ZVE VŠECHNY KRAJANY A JEJICH PŘÁTELE, ABY VSTOUPILI DO JEJICH ŘAD A TÍM ZABEZPEČILI BUDOUCNOST SVÝCH DRAHÝCH.
Č. S. A. POSKYTUJE SVÝM ČLENŮM NÁSLEDUJÍCÍ VÝHODNÁ ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ: